

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/195/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7122210614
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Miková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7122210614.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Mikovej a členiek senátu JUDr. Gizely Majerčák a JUDr. Zuzany Stolárovej vo veci žalobcu 1. A. B. C., nar. X.XX.XXXX, bytom D. X, C., 2. A. B. C., notár, so sídlom Kmeťova 13, Košice, IČO: 42 107 237 proti žalovaným 1. E. D., nar. X.X.XXXX, 2. A. D., nar. XX.X.XXXX, obaja bytom B. XX, C., o ochrane osobnosti a vzájomnej žalobe žalovaného 1/ E. D. proti žalobcom o ochranu osobnosti, o odvolaní žalovaného 1/ v konaní o jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vo veci jeho vzájomnej žaloby proti uzneseniu Mestského súdu Košice zo dňa 28.8.2023 č.k. 24C/22/2022-294

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Vo veci samej žalobca rozlišujúc svoje postavenie ako fyzickej osoby a ako reprezentanta notárskeho úradu uplatňuje nárok z ochrany osobnostných práv podľa § 11, § 13 Občianskeho zákonníka (OZ), do ktorých malo byť zasiahnuté žalovanými šírením nepravdivých informácií o falšovaní podpisov žalovaných v osvedčovacej knihe notára, o zámene zmlúv o prevode členských práv a povinností k bytu, o členstve žalobcu v organizovanej skupine, za ktorý zásah do práva žiada súkromné ospravedlnenie a náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 5.000,00 eur. Žalovaný v 1. rade v konaní uplatnil procesnú obranu podaním vzájomnej žaloby podľa § 147 Civilného sporového poriadku (CSP), predmetom ktorej je rovnako ochrana jeho osobnostných práv podľa § 11 a § 13 OZ na tom skutkovom základe, že A. B. C. vo svojich vyjadreniach v trestnom konaní Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava III ČVS: ORP-42/1-VYS-B3-2023 uviedol, že žalovaný 1/ je právoplatne odsúdený podvodník, klamár, ktorý oklamal políciu a súdy, dal vyhotoviť podvodný znalecký posudok a nekalým spôsobom sa pokúšal privodiť nepravdivé trestné stíhanie. Žalovaný 1/ E. D. vzájomným návrhom žiada od žalobcu ako fyzickej osoby i ako predstaviteľa notárskeho úradu osobné ospravedlnenie a náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 25.000,00 eur. Súčasne so vzájomnou žalobou podal tiež návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadal uložiť žalobcovi ako súkromnej fyzickej osobe aj ako notárovi zákaz používať slovom alebo písmom na jeho adresu v komunikácii s akoukoľvek osobou či orgánom verejnej moci slová „podvod, právoplatne odsúdený podvodník, klamár, oklamal políciu a súdy, dal vyhotoviť podvodný znalecký posudok, nekalým podvodným spôsobom sa pokúšal viacerým osobám privodiť nepravdivé trestné stíhanie“ alebo synonymické výrazové prostriedky a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej.

2. Súd prvej inštancie po vyhodnotení procesného postavenia žalovaného 1/ E. D. v konaní o vzájomnej žalobe ako žalobcu (ďalej „navrhovateľ neodkladného opatrenia“ alebo len „navrhovateľ“), jeho návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podaný so vzájomnou žalobou proti A. C. ako žalovanému (ďalej aj „odporca“) zamietol uznesením zo dňa 28.8.2023 č.k. 24C/22/2022-294, považujúc tvrdený zásah do práva za neosvedčený a naliehavosť na požadovanej úprave právnych pomerov za nepreukázanú. Vychádzal zo skutkových tvrdení navrhovateľa neodkladného opatrenia, že obsahom uznesenia OR PZ Bratislava III, odbor kriminálnej polície a všeobecnej kriminality ČVS: ORP-42/1-VYS-B3-2023

z 2.6.2023 je vyjadrenie A. B. C., ktorý osobu navrhovateľa označuje za podvodníka, klamára, ktorý dal vyhotoviť podvodný znalecký posudok, ktoré výroky navrhovateľ neodkladného opatrenia považoval za neprímeraný zásah do svojich osobnostných práv, lebo by nemali byť beztrešne používané v rozpore so zásadou prezumpcie neviny. Navrhovateľ zastával názor, že nejde iba o hodnotiace úsudky, ale o nepravdivé skutkové tvrdenia a poukázal na skutočnosť, že má čistý register trestov. Z vyššie zmieneného uznesenia OR PZ Bratislava III z 2.6.2023 súd zistil, že žalovaná 2/ manželka navrhovateľa A. D. podala dňa 7.10.2022 trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa na notára A. B. C. z dôvodu, že poskytol F. A. G. znalcovi kriminalistického a expertízneho ústavu PZ k nahliadnutiu osvedčovaciu knihu, aj keď F. G. nemal oprávnenie podľa § 81 a § 82 Notárskeho poriadku nazeráť do tejto osvedčovacej knihy, pretože ho príslušný orgán neustanovil ako súdneho znalca. Podozrivý A. B. C. vo svojom vyjadrení pred orgánmi činnými v trestnom konaní sa dňa 4.4.2023 vyjadril v tom zmysle, že A. D. a E. D. právoplatne odsúdený podvodník, sú dvojica klamárov, pokúšajú sa krivo obviňovať iné osoby zo spáchania trestnej činnosti, nechali si vyhotoviť v Maďarskej republike za účelom oklamania polície a súdov podvodný znalecký posudok, a podvodným a nekalým spôsobom sa pokúšali viacerým osobám privodiť nepravdivé trestné stíhanie. Súd konštatoval, že OR PZ Bratislava III po posúdení trestného oznámenia dospel k záveru, že skutok nie je trestným činom, no konanie A. C. by mohlo byť posúdené ako disciplinárne previnenie notára, preto vec odovzdal Najvyššiemu správne súdu SR v súlade s § 197 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku.

3. Súd prvej inštancie po citácii § 324, § 325, § 326, § 329 CSP upravujúcich postup súdu v konaniach o nariadenie neodkladného opatrenia vymedzil právnou teóriou a praxou vyžadované podmienky pre vyhoviecie návrhu na neodkladnú úpravu právnych pomerov z hľadiska osvedčenia práva, ktorého ochrany sa navrhovateľ neodkladného opatrenia domáha a preukázania naliehavosti na požadovanej úprave právnych pomerov sporových strán. V kontexte zásahu do osobnostných práv navrhovateľa neodkladného opatrenia poukázal na to, že zodpovednosť za neoprávnený zásah do práv chránených § 11 OZ je objektívna, keď za neoprávnený zásah možno považovať v zásade každé nepravdivé či pravdu skresľujúce tvrdenie, keď skutočnosť neoprávnenosti sa vyhodnocuje v každom jednotlivom prípade osobitne, a v okolnostiach veci môžu existovať dôvody vylučujúce neoprávnenosť zásahu napr. v prípadoch výkonu iného zákonom chráneného práva na informácie, kritiku, názor, na výkon petičného práva. Uviedol, že neoprávnenými nie sú ani prejavy, ktoré je podľa obsahu a formy možné považovať za upozornenia, podnety alebo žiadosti o objasnenie či prešetrenie určitých okolností, pokiaľ tieto nevybočujú z rámca daného právnou úpravou. Osoba vypovedajúca v súdnom konaní, ktorej vyjadrenia by bolo možné hodnotiť ako zásah do osobnostných práv nemusí naplniť podmienky neoprávnenosti zásahu s výnimkou, že sa jedná o exces, teda ak vybočí charakterom vyjadrení zo zásady primeranosti, lebo aj výkon práva na slobodu prejavu vrátane práva petičného v sebe spája istú mieru zodpovednosti na poskytovanie vierohodných, overených a pravdivých informácií o inom. V tejto súvislosti súd konštatoval, že nakoľko predmetom šetrenia trestného oznámenia bolo podozrenie zo spáchania trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa, ktorého sa mal dopustiť notár A. B. C., tento v rámci výsluchu pred políciou sa mal vyjadrovať k otázkam súvisiacim s týmto skutkovým základom trestného činu, a mohlo dôjsť na jeho strane k excesu pri výpovedi, ak sa vyjadroval ku skutočnostiam nesúvisiacim s predmetom výsluchu a predmetom konania. Výroky A. C. označené navrhovateľom neodkladného opatrenia, vo vzťahu ku ktorým sa domáhal ochrany práv podľa § 11, § 13 OZ, súd považoval za skutkové tvrdenia ustáľujúce, že dôkazné bremeno o preukázaní ich pravdivosti je na subjekte, ktorý tieto tvrdenia vyriekol. S ohľadom na predmet sporu a povahu týchto tvrdení zhrnul, že navrhovateľ neoznačil dôkazy, ktoré by potvrdzovali nepravdivosť dotknutých skutkových tvrdení, teda ktoré by umožňovali prijať záver o tom, že nárok navrhovateľa na poskytnutie ochrany vo veci jeho vzájomnej žaloby (tj vo veci samej) je daný aspoň vo forme osvedčenia. Dospel tak k záveru o nedostatku osvedčenia existencie práva, ktorého ochrany sa navrhovateľ neodkladného opatrenia domáha. Zároveň ustálil, že absentuje naliehavosť na požadovanej neodkladnej úprave právnych pomerov, lebo navrhovateľ nepredložil žiadne dôkazy, ani neoznačil žiadne skutočnosti, ktoré by preukazovali, že neoprávnený zásah trvá či pokračuje alebo hrozí jeho pretrvávanie, keď aj samotný petit vzájomnej žaloby smeruje len k poskytnutiu morálnej či peňažnej satisfakcie za jeden konkrétny dokonaný neoprávnený zásah. Z všetkých týchto dôvodov návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

4. Proti tomuto uzneseniu podal navrhovateľ neodkladného opatrenia odvolanie z dôvodov vymedzených § 365 ods. 1 písm. d/, f/, h/ CSP s návrhom, aby odvolací súd vyhovel požadovanej úprave práv a povinností sporových strán.

5. V odvolaní popísal doterajší priebeh konania zdôrazňujúc, že počas 13 rokov sa snaží dosiahnuť ochranu svojich práv, do ktorých bolo zasiahnuté spoločným konaním A. C. a H. I. E., ktorí na neho podávali žaloby na ochranu osobnosti, voči čomu sa v tomto konaní bránil vzájomnou žalobou a na preukázanie svojich tvrdení o existencii zásahu do jeho práva predložil uznesenie orgánov činných v trestnom konaní, výpis z registra trestov, uznesenie vyšetrovateľa a prokurátorky, ktorí sa oboznámili s nepravdivými informáciami poskytnutými A. C. v rámci jeho výpovede. Uviedol, že v inom konaní Okresného súdu Košice I sp.zn.34C/7/2022 bol uložený obdobný zákaz H. I. E. vo vzťahu k jeho osobe a jeho manželke A. D., čím považoval za narušený princíp právnej istoty pri rozhodnutí súdov, keď podľa jeho názoru bola posudzovaná zhodná právna otázka v rovnakých podmienkach, avšak s odlišnou odpoveďou súdov. Zdôraznil, že znalecký posudok vyhotovený A. J. č. 120/2015 zo dňa 27.10.2015 preukazoval pravdivosť jeho tvrdenia, že spoločné a organizované konanie A. C. a I. E. smerovalo k zmocneniu sa jeho bytu za pochybných okolností, ku ktorým úkonom došlo na Notárskom úrade A. C., čo len dokladuje, že išlo o urážlivé a nepravdivé tvrdenie žalovaného o podvodnom posudku. Citoval tiež z uznesenia vyšetrovateľa zo dňa 4.12.2020 ČVS: ORP-29/VYS-KE-2020, o tom, že pokiaľ aj osoba A. J. nie je zapísaná v komore maďarských súdnych znalcov, je príslušnými organizáciami v krajine aprobovaná a odborne spôsobilá vyjadrovať sa k problematike písomoznalectva, a že manželka D. v konaní pred súdom ani v trestnom konaní nepredkladali taký dôkaz, o ktorom by bolo možné usudzovať, že je sfaľšovaný alebo pozmenený. Zdôraznil, že súdu prvej inštancie preukázal, že disponuje čistým registrom trestov v čase, keď ho A. C. osočoval používaním neprislúchajúcich slov a slovných spojení a na rozdiel od neho je v súčasnej dobe stíhaný pre obzvlášť závažný trestný čin.

6. V súlade s § 331 ods. 1 CSP veta druhá, podľa ktorého ak bol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnutý, uznesenie ani prípadné odvolanie sa ostatným stranám nedoručuje a uznesenie odvolacieho súdu sa im doručí, len ak ním bolo neodkladné opatrenie nariadené, odvolací súd nedoručoval návrh a odvolaním napadnuté uznesenie protistrane.

7. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie navrhovateľa neodkladného opatrenia ako podané včas a oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods. 1,2 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov dospejúc k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Odvolaním napadnuté uznesenie preto ako vecne správne potvrdil v súlade s § 387 ods. 1 CSP.

8. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie. Neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená (§ 325 ods. 1 CSP).

9. V návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha. K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva (§ 326 ods. 1,2 CSP).

10. Podľa § 329 ods. 1 veta prvá CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez vylúchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

11. Ako vyplýva z vyššie citovanej zákonnej úpravy i doterajšej judikatúry súdov, pred rozhodnutím o neodkladnom opatrení súd dokazovanie nevykonáva, ale vychádza z obsahu návrhu, dôkazov produkovaných navrhovateľom, pričom na základe miery pravdepodobnosti tvrdených skutočností, vyvodzuje záver o zákonnosti a dôvodnosti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Je na navrhovateľovi, aby preukázal potrebu okamžitej úpravy pomerov strán, ktorá je kumulatívnou požiadavkou na nariadenie predbežného opatrenia za situácie, že základné právo, ktoré je predmetom posudzovania vo veci samej, je možné považovať za osvedčené. Potreba bezodkladnej úpravy

právných pomerov strán sporu sa nedá vyvodzovať len zo subjektívneho presvedčenia navrhovateľa neodkladného opatrenia.

12. Predmetom konania vo veci samej ako i konania o nariadenie neodkladného opatrenia je právo na ochranu osobnosti navrhovateľa. Fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy (§11 OZ). Fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadostučinenie (§13 ods. 1 OZ). Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch (§13 ods. 2 OZ).

13. Právo na ochranu osobnosti je absolútnym právom fyzickej osoby, teda pôsobí proti každému, tak proti ostatným fyzickým, právnickým osobám, ako aj proti štátu. Jeho obsahom je zákaz akéhokoľvek zásahu spôsobilého vyvolať ohrozenie, či porušenie práv príkladmo vymedzených § 11 OZ, keď na poskytnutie ochrany sa nevyžaduje vyvolanie následkov, ale postačuje, ak zásah je spôsobilý vyvolať ohrozenie alebo narušenie chránených práv. Nároky, ktoré môže ohrozená, či poškodená fyzická osoba v súvislosti s ochranou osobnosti uplatňovať, vyplývajú z § 13 OZ. Okrem nich sa môže fyzická osoba domáhať i náhrady škody, ktorá jej bola neoprávneným zásahom spôsobená a pokiaľ v dôsledku neoprávneného zásahu vznikla aj nemajetková ujma, vznikajú pre pôvodcu zásahu sankcie uvedené v § 13 ods. 1,2 OZ. Pri aplikácii sankcie je vždy potrebné dodržiavať zásadu primeranosti, teda prostriedky ochrany poskytované podľa § 13 OZ musia byť primerané povahe zásahu. Česť fyzickej osoby predstavuje významné hodnoty osobnosti, má dôležitý význam pre vzťah dotknutej fyzickej osoby k iným, čím ovplyvňuje aj jej postavenie v spoločnosti. Porušenie práva na česť môže byť spôsobené takými skutkovými tvrdeniami, ktoré sú objektívne spôsobilé privodiť ujmu a v očiach ostatných fyzických osôb pôsobia difamačne. Kto o inom zverejňuje hanlivé informácie, nemožno jeho konanie považovať za rozumné alebo legitímne. Pokiaľ má ísť o oprávnenú kritiku, táto musí byť vždy vecná, konkrétna a primeraná, čo do obsahu, formy i miesta, na ktorom bola prednesená. Prípustná kritika nesmie vybočovať z medzí sledovaného a spoločensky uznávaného účelu.

14. Odvolací súd sa zhoduje so záverom súdu prvej inštancie, že neboli splnené podmienky pre vyhoviecie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, keď nebola preukázaná žiadna naliehavosť na požadovanej ochrane práv. Ak súd v bode 31. uzavrel, že v kontexte prostredia a situácie, v akom došlo k vyrieknutiu navrhovateľom napadnutých vyjadrení A. C. sa javí, že išlo o exces, odporuje tomu jeho záver v bodoch 34.,35., že nebol osvedčený nárok na ochranu osobnostných práv z dôvodu nepredloženia (neoznačenia) skutočnosti, či dôkazov preukazujúcich nepravdivosť výrokov, keďže v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia súd dokazovanie nevykonáva v úplnosti, a vychádza z osvedčenia existencie zásahu hodnotiac mieru pravdepodobnosti úspechu navrhovateľa v konaní vo veci samej. Tento nesprávny záver, však nemal vplyv na vecnú správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie, pokiaľ návrh zamietol pre nepreukázanie naliehavej potreby na úprave práv a povinností sporových strán. Navrhovateľ na účely konania o neodkladnom opatrení preukázal, že odporca predniesol pred orgánmi činnými v trestnom konaní informácie spôsobilé vyvolať ujmu na jej osobnostných právach, to však súčasne neznamená preukázanie nevyhnutnosti neodkladnej úpravy právnych pomerov. Potrebu okamžitého zásahu súdu bol povinný navrhovateľ tvrdiť a osvedčiť takými skutočnosťami, z ktorých plynie, že neodkladná úprava žiadaná návrhom neznesie odklad, pretože bez nej dôjde k neodvratnej ujme na jeho právach. Naliehavosť okamžitej úpravy musí vyplývať z časových súvislostí, ako i vecného vzťahu navrhovaného neodkladného opatrenia k tvrdenému narušeniu právnych pomerov, pri rešpektovaní zásady proporcionality.

15. Predpokladom zásahu do slobody prejavu odporcu ako sa toho domáha navrhovateľ neodkladným opatrením je požiadavka, aby v dobe uplatnenia nároku, takéto konanie odporcu trvalo alebo reálne hrozilo jeho budúce opakovanie a súčasne, aby požadované zakazovacie, zdržovacie konanie nepresiahlo cieľ ochrany osobnosti, teda nesmie byť nadmerne obmedzujúce pôvodcu zásahu nad rámec sledovaného účelu ochrany osobnosti. Súd prvej inštancie správne ustálil, že požiadavka na neodkladnú úpravu právnych pomerov má základ v už ukončenom, jednorazovom akte odporcu, vo vzťahu ku ktorému navrhovateľ nijako nekonkretizuje, prečo si vyžaduje neodkladný zásah súdu s účinkami pre budúcnosť. Žiadané neodkladné opatrenie nesplňuje ani známku proporcionality, keď obmedzenie práv odporcu smeruje i do výlučne súkromnej sféry odporcu (požiadavka na zdržanie

sa používania vymedzených slovných spojení „v komunikácii s akoukoľvek osobou“), lebo odporcovi rovnako prináleží právo na ochranu jeho súkromia, v ktorom je oprávnený na vyjadrenie osobných postojov vychádzajúcich tak z vecného ako aj výlučne emocionálneho základu. Bez právneho významu je fakt, či a ako bolo rozhodnuté v iných veciach navrhovateľa, vo vzťahu k odlišným pôvodcom zásahu, vychádzajúc z iných skutkových okolností. Zamietavé rozhodnutie súdu prvej inštancie má v okolnostiach prípadu zákonný podklad, lebo sledovalo cieľ ochrany ústavou zaručeného práva na ochranu osobnosti v limitoch vymedzených pre konanie o neodkladnom opatrení, ktoré boli plne rešpektované a správne ustálené so záverom o nepreukázaní potreby naliehavej úpravy právnych pomerov.

16. Odvolací súd nerozhodoval o náhrade trov konania, pretože okresný súd konal a rozhodoval o neodkladnom opatrení na základe návrhu podaného do prebiehajúceho súdneho konania, čo znamená, že rozhodnutie o neodkladnom opatrení nekonzumuje vec samú, teda nemá povahu konečného rozhodnutia vo veci samej. O náhrade trov konania o neodkladnom opatrení, vrátane trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v súlade s § 262 ods. 1 CSP až v konečnom rozhodnutí o veci samej.

17. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).